

Formanden: Jeg skal affatte Forslaget, som det nu efter den foregaaende Afstemning vil komme til at see ud, og naar det derpaa er blevet omdeelt, skulle Ændringsforslag til 3die Behandling blive indfordrede.

Vi gaae derefter over til den næste Sag paa Dagsordenen, som er 2den Behandling*) af „Forslag til Lov, indeholdende et Tillæg til § 2 i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster.“

Der er til denne Behandling ikke stillet noget Ændringsforslag. Jeg sætter derfor Lovforslaget i dets Helhed under Forhandling.

Da Ingen begærede Ordet, fattes Lovforslagets Indhold (See Anhang A. Sp. 687), efterat være oplæst tilligemed dets Dvergang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Ændringsforslag, som ønskes stillede til 3die Behandling, bedes indgivne inden imorgen Aften.

Den følgende Sag paa Dagsordenen angaaer: Forslag til Lov om Landvæsencommissiøners og Dver Landvæsencommissiøners Sammensætning og Forretningsgang m. m.**). Denne Sag er til første Behandling.

Lehmann: Da jeg hører til dem af Thingets Medlemmer, der i deres øvrige Embedsstilling have haft Leilighed til at praktisere Landvæsencommissiønsforretninger, troer jeg ikke at burde tilbageholde de enkelte Bemærkninger, jeg maatte have at gjøre ved det foreliggende Lovforslag, hvorved jeg dog skal forudsikke den Bemærkning, at de for en stor Deel ere af saa speciel Natur, at de ikke høre hen under en første Behandling, hvorfor jeg skal

søge at indskrænke mig til ganske enkelte Hovedpunkter. Først og fremmest maa jeg da udtale det som min Dverbemærkning, at Lovudkastet er af en saadan Bessaffenhed, at der er al Udflugt til, at den ønskede Reform derved vil kunne tilveiebringes, og jeg sætter saa meget større Pris herpaa, som Udflugten til, at denne Session skulde blive rig paa praktiske Resultater, ikke er stor. Jeg kan navnlig ikke Andet end finde, at den givne Organisation af Instantsfølgen er hensigtsmæssigere og bedre end den tidligere Ordning, navnlig ved det Supplement, den har faaet ved, at det er forbeholdt Høiesteret Cassationsret eller Ret til at afgjøre Competencespørgsmaal, som ellers kunde staae uafgjorte mellem de ordinaire Domstole og Landvæsencommissiønerne. I ikke saa Tilfælde, hvor der kunde være Anledning til Tvivl, troer jeg, at Ordningen i saa Henseende er overmaade hensigtsmæssig. Jeg kan derhos ikke Andet end være enig med det andet Thing i, at det er ønskeligt ved denne Leilighed at faae nogle veiledende Regler med Hensyn til disse Sagers Behandling, der efter den bestaaende Lovgivning ere saa aldeles henvisne til Bedkommendes eget Skjøn, at de, der skulle være Medlemmer af Landvæsencommissiønerne, og de, som behøve disses Hjælp, savne al Veiledning. Det er jo vistnok en overordentlig vanskelig Opgave saaledes at tilveiebringe en lille Codex for en særegen Art af Procedure, — en codex æquo et utile for en Court of equity, — som vi hidtil have havt at anvende, medens vi dog have savnet egentlige Regler; men jeg skjønner ikke rettere, end at Gangen og Tanken i Udkastet i det Hele taget er tilfredsstillende, hvilket naturligviis ikke udelukker, at det ogsaa er Landstingets Pligt at søge at give sit Bidrag til Sagens rette Løsning. Hvad de enkelte Punkter angaaer, kan jeg ikke nægte, at med Hensyn til Bessikfelsen af Landvæsencommissairer forekommer det mig, at der er to forskjellige Hensyn, som ikke tilstrækkelig ere holdte ude fra hinanden. Det er jo ligesom frem en Selsfølge, at der ved Valget af Landvæsencommissairer ikke kan være foreskrevet bestemte og almindelige Qualificationer, og at Regjeringen derfor ved sin Udnevnelseret i saa Henseende maa være henvisst til at søge

*) 1ste Behandling findes i Landstingstidenden Sp. 734.

**) Lovforsl. findes i Anhang A. Sp. 715—16 ff.